

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 15. března 2017 samosoudcem Mgr. Jitkou Neterdovou, t a k t o:

Obžalovaný

██████████,

nar. ██████████ v Mostě, trvale hlášen Most, ██████████, adresa pro doručování Most, ██████████ čp. ██████ u paní ██████████,

j e v i n e n,

že

1. v době od března 2013 do září 2014, v Mostě ani jinde, aniž mu v tom bránily závažné okolnosti spočívající především v jeho nedostatečných majetkových možnostech či ve zdravotním omezení, ničím nepřispěl na výživu své dcery ██████████, nar. ██████████, ačkoli se jedná o jeho zákonnou povinnost a rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 12.12.2011 č. j. 19 P 104/2006 - 29 pravomocným dne 22.2.2012 mu bylo stanoveno přispívat na její výživu částkou ve výši 750,- Kč vždy do každého 15. dne každého měsíce předem k rukám matky ██████████, nar. ██████████, přičemž základní potřeby dcery musely být hrazeny minimálně od srpna 2012 do listopadu 2013 pomocí dávek hmotné nouze poskytované Úřadem práce České republiky-krajská pobočka v Ústí nad Labem, celkem tak na výživném dluží 14.200,- Kč,

t e d y úmyslně neplnil svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce a tímto činem vydal oprávněnou osobu nebezpečí nouze,

2. v době od října 2014 do května 2016, v Mostě ani jinde, aniž mu v tom bránily závažné okolnosti spočívající především v jeho nedostatečných majetkových možnostech či ve zdravotním omezení, ničím nepřispěl na výživu své dcery ██████████, nar. ██████████ ačkoli se jedná o jeho

zákonnou povinnost a rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 3.10.2014 č. j. 19 P 104/2006 - 108 pravomocným dne 12.11.2014 mu bylo stanoveno přispívat na její výživu částkou ve výši 1 800,- Kč, vždy do každého 55. dne každého měsíce předem k rukám babičky nezletilé [REDAKCE], nar. [REDAKCE], celkem tak na výživném dluží 36.000,- Kč,

t e d y úmyslně neplnil svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce,

č í m ž s p á c h a l

ad 1. přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1, 3 tr. zákoníku,

ad 2. přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 196 odst. 3 tr. zákoníku a § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **d e s e t i /10/** měsíců.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **d v o u /2/** roků.

O d ů v o d n ě n í

Shora popsany skutkový stav byl zjištěn dílem z výpovědi obžalovaného, svědkyně [REDAKCE], úředního záznamu o podaném vysvětlení [REDAKCE] a listinných důkazů.

Obžalovaný v přípravném řízení využil svého zákonného práva a k věci nevypovídal. V rámci hlavního líčení uvedl, že výživné částečně hradil. Doložil složenky k rukám [REDAKCE], a to ze dne 2.11.2012 částka 1.000,- Kč, pak dne 23.11.2012 částka 1.500,- Kč, dne 21.5.2013 částka 1.400,- Kč a dne 1.7.2013 částka 1.400,- Kč. Zasláné peníze mu vráceny nebyly. Dále vypověděl, že deset let má zdravotní problémy, dosud se mu ale nic nezjistilo. Je pravdou, že v roce 2014 bylo rozhodováno o povinnosti hradit výživné, jeho zdravotní problémy, kdy trpí tachykardií, mu nedovolují pracovat. Naposledy platil výživné v roce 2013, od té doby výživné neplatil, poslední tři čtyři roky není schopen fyzické námahy. Naposledy pracoval před deseti lety. O invalidní důchod nepožádal, protože prošel všemi vyšetřeními, kromě zátěžových testů. Obžalovaný předložil lékařskou zprávu, vystavenou dne 26.1.2017, údajně pro úřad práce, ze které vyplývá, že pacient je ve vyšetřování pro chronické obtíže, kontrol na úřadu práce se účastnit může. U úřadu práce je evidován krátce, od roku 2005 evidován nebyl, protože není schopen vykonávat práci. Doklad o tomto nemá, cítí uje to na sobě. Současnou evidenci u úřadu práce si zařídil na nátlak matky, které není schopen posekat ani trávu na zahradě. Neví, z čeho má žít jeho dcera, on to řešit nemůže, když má zdravotní problémy a lékaři nejsou schopni zjistit, co mu je. Je nekuřák, abstinents, drogy ani alkohol neužívá, nemůže kvůli migrénám od dětství. Není schopen vykonávat ani domácí práce, k soudu přijel automobilem, který si půjčil, je schopen řídit.

Svědkyně [REDAKCE] je babička [REDAKCE], vnučka jí byla svěřena do péče po kolapsu dcery a její hospitalizaci. Matka hradila minimální, jí uložené, výživné, otec za celé období

neuhradil nic. Ani jeden z rodičů se o holčičku nezajímá, nedávají dárky, nepopřejí k svátku, ani k narozeninám. Obžalovaný projevila nějakou iniciativu v prosinci. Je zaměstnaná, péči o vnučku zabezpečuje vlastními prostředky. Vnučka je zdravotně v pořádku, přestup na druhý stupeň vedl ke zhoršení prospěchu. Druhá babička ji nikdy nekontaktovala, neví, zda má nějaké informace o vnučce.

Za souhlasu obžalovaného a státní zástupkyně byl čten úřední záznam o podaném vysvětlení [REDAKCE], tato vypověděla, že s obžalovaným nežila ve společné domácnosti. V době narození dcery již ve vztahu nebyli. Obžalovaný otcovství popíral, uznal ho na základě výsledků testů DNA. Obžalovaný byl přítomen jednání, kterým mu byla uložena povinnost platit vyšší výživné v částce 750,- Kč + měl doplatit dluh na výživném, hradil však pouze 500,- Kč. Zcela platit přestal od srpna 2012. Ona sama následně v létě 2013 začala užívat pervitin a dceru převzala do péče babička nezletilá [REDAKCE]. Žije na stejné adrese již 12 let, byt sice musela prodat, ale zůstala v něm jako podnájemník. V předmětné době pobírala rodičovský příspěvek na dceru [REDAKCE] /nar. 2009/ a pobírala různé příspěvky a dávky. Obžalovaný o dceru zájem nejevil, dárek jí dal na vánoce 2008. Obžalovaný reagoval tak, že na dceru přispíval podle možností, měl různé přivýdělky, kdy byl schopen pracovat tak tři hodiny denně. O dceru měl zájem, posílal dárky, vše kromě peněz se vracelo zpět. Matka bránila kontaktu s dcerou, definitivně se přerušil ve dvou letech dcery. Dosud o ni zájem neprojevoval kvůli tomu dlouhodobému přerušení.

Otcovství obžalovaného je doloženo rodným listem [REDAKCE]. Rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 12.12.2011 č. j. 19 P 104/2006 - 29 bylo zvýšeno výživné na nezletilou 750,- Kč měsíčně s rukám matky [REDAKCE], nar. [REDAKCE], obžalovaný byl ústnímu jednání přítomen, byl si vědom zvýšených nároků dcery, poukazoval však na svou situaci, kdy je bez práce. Z rozsudku nevyplývá, že by obžalovaný poukazoval na nepříznivý zdravotní stav. Rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 3.10.2014 č. j. 19 P 104/2006 - 108 byla nezletilá svěřena do péče [REDAKCE], nar. [REDAKCE], otcí byla uložena povinnost uhradit, počínaje dne 1.5.2014 výživné k rukám [REDAKCE] ve výši 1 800,- Kč. Z rozsudku se zjišťuje, že otec se k ústnímu jednání nedostavil, výše výživného byla stanovena s ohledem na jeho profesní zařazení. [REDAKCE] není příjemcem žádných dávek státní sociální podpory, ani dávek pěstounské péče. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že naposledy byl evidován u úřadu práce v roce 2005, 16.8. byl sankčně vyřazen, poté již evidován za žalované období nebyl, nepobíral tedy žádné dávky hmotné nouze. Ke dni 15.4.2016 obžalovaný neprocházel registrem pojištěnců vedených a OSSZ. K jeho osobě neexistuje záznam v živnostenském rejstříku. S ohledem na tvrzení obžalovaného a s jeho souhlasem soud požádal o aktuální zprávu o jeho zdravotním stavu. Z této zprávy vyplývá, že obžalovaný je u lékaře evidován od roku 2009, do ordinace začal docházet 20.9.2016 pro 15 let přetrvávající potíže s dechem. Pro nedostatečnou dokumentaci byl důkladně přešetřen. Protože stav nebyl akutní, od dalšího šetření upuštěno, protože pacient nebyl pojištěn. Od října již pojištění má, byla provedena další vyšetření, včetně pěti denní hospitalizace. Žádné patologie kromě tachykardie zjištěny nebyly, pacient byl předán do péče kardiologa, zatím bez fyzického omezení.

Soud zhodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich vzájemných souvislostech /§ 2 odst. 6 tr. řádu/ a dospěl k závěru, že je zcela nesporné, že obžalovaný po období uvedené v obžalobě skutečně ničím nepřispěl na výživu svých dětí, ani se na výchově či výživě dětí žádnou jinou formou aktivně nepodílel. Obžalovaný ani nepopíral, že by výživné neplatil, kromě plateb, které doložil, o tyto doložené platby soud posunul žalované období. Pokud jde o další neplacení výživného, nejprve matce dítěte [REDAKCE], a následně také babičce [REDAKCE], obžalovaný poukazoval na svůj špatný zdravotní stav, který mu neumožňuje pracovat, dokonce ani se evidovat u úřadu práce. Obžalovaný si sám ve svých tvrzeních protirečí. Tvrdí, že naposledy pracoval před

deseti lety, v reakci na čtený úřední záznam o podaném vysvětlení však řekl, že výživné hradil v době, kdy měl brigády, což byl rok 2012. Z lékařské zprávy vyplývá, že obžalovaný lékařce sdělil, že zdravotní obtíže přetrvávají 15 let, není však zřejmé, že by je za dobu registrace u lékařky /od roku 2009/ nějak řešil. Pravděpodobně ne, i vzhledem k tomu, že v září 2016 lékařka zjistila, že obžalovaný nemá hrazeno zdravotní pojištění. Evidován u úřadu práce nebyl, pokud neměl prostředky na placení výživného, stěží lze předpokládat, že by si sám hradil zdravotní pojištění. Žádné fyzické námahy sice údajně schopen není, nemá proto však zatím žádný lékařský podklad, lékaři nemohou zjistit žádný zdravotní problém. Z lékařské zprávy ale vyplývá, že k lékaři přišel loni na podzim po dlouhé době. Vzhledem k absenci zdravotního pojištění další vyšetření byla provedena pouze z části, neboť nešlo o akutní zdravotní problém. Další vyšetření byla provedena až poté, kdy byl obžalovaný evidován u úřadu práce. Nutnost pojištění pro účely ošetření pak vysvětluje, proč se přes údajnou nemožnost pracovat obžalovaný po jedenácti letech náhle evidoval jako uchazeč o zaměstnání. Z lékařské zprávy vyplývá, že byla objektivně zjištěna tachykardie, ale je v ní současně uvedeno, že pacient zatím bez fyzického omezení. Obžalovaný dlouhodobě nehradil výživné na dceru, nezaslal třeba jen zlomek stanovené částky, ani se nepokusil jiným způsobem neplacení výživného kompenzovat, například tím, že by se nějakým způsobem zapojil do péče o nezletilou, třeba v rámci prázdnin, případně koupil nějaký dárek nebo něco na oblečení. Obžalovaný poukazoval na přerušení vztahu, za které mohla matka nezletilé, ale ani když byla nezletilá v péči babičky, obžalovaný neučinil nic /SMS zprávy, přání k narozeninám/, aby se pokusil kontakt obnovit. Lze tak učinit závěr, že obžalovaný se nezajímal o svou dceru, žádným způsobem se do její výchovy nezapojoval a neplatil ani stanovené výživné. Obžalovaný o vlastní vůli nebyl evidován u úřadu práce, na vlastní živobytí si prostředky dokázal zajistit, soud tedy dospěl k závěru, že mohl přispívat na výživu své dcery tak, jak mu bylo uložena povinnost rozsudkem Okresního soudu v Mostě. Tím, že obžalovaný nehradil řádně výživné na nezletilou, když byla v péči matky, naplnil zákonné znaky skutkové podstaty přečinu zanedbání povinné výživy podle § 196 odst.1, 3 tr. zákoníku, neboť bez dávek, které byly matce nezletilé poskytovány, byla by tato vystavena nouzi. Babička [REDAKCE] zajišťuje výživu nezletilé sama, obžalovaný se tak dopustil zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku.

Při úvaze o výši a druhu trestu soud zohlednil charakter trestné činnosti, osobní poměry pachatele a možnosti jeho nápravy. Na obžalovaného se hledí, jako by nebyl odsouzen, soud tedy obžalovanému uložil trest výchovný. Trest byl ukládán pro dva přečiny, byl tedy ukládán jako úhrnný podle § 43 odst. 1 tr. zákoníku. Byl vyměřen ještě při dolní hranici zákonné trestní sazby /šest měsíců až tři roky/, a to v konkrétní výměře deseti měsíců. Výkon tohoto trestu byl podmíněně odložen na zkušební dobu dvou roků, tuto dobu soud považuje za postačující pro další sledování chování obžalovaného.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím soudu zdejšího. Státní zástupce může rozsudek napadnout pro nesprávnost kteréhokoli výroku. Obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká. Zúčastněná osoba může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Oprávněná osoba může napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícího rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Z odůvodnění odvolání musí být patrné, které výroky rozsudku napadá, zda výroky o vině, trestu či náhradě

škody a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojence, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

V Mostě dne 15. března 2017

Mgr. Jitka Neterdová, v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
A.Smitková